

ΚΟΝΣΟΥΛΗΣ

Κυρίες και κύριοι,

Μια εκλογική αναμέτρηση, κάθε εκλογική αναμέτρηση αποτελεί κορυφαία στιγμή της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Και ό,τι αναφέρεται στην εκλογική αναμέτρηση, ό,τι γίνεται στην εκλογική αναμέτρηση, πρέπει να έχει τη συναίθηση της μεγάλης της σημασίας. Και όμως, βρισκόμαστε σήμερα εδώ γιατί ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας εγκαλεί προσχηματικά τον τρόπο, με τον οποίο διεξάγεται η προεκλογική εκστρατεία. Περί τίνος πρόκειται;

Κινούμενος, κ. Καραμανλή, μέσα στις γνωστές γενικολογίες

Μας λέτε

να σεβαστούμε τον πολίτη με την αποφυγή των συγκεντρώσεων. Ο σεβασμός στον πολίτη είναι όμως διαρκής υποχρέωσή μας. Δεν είναι ευκαιριακός και δεν μπορεί να είναι εποχιακό φαινόμενο. Εμείς τον σεβόμαστε τον πολίτη. Και χθες και σήμερα και αύριο. Αυτό είναι για μας, είναι για μένά, στάση ζωής στην πολιτική. Και το ξέρετε. Το όψιμο ενδιαφέρον σας προκαλεί εντύπωση. Αφού επί μήνες δεν χάσατε ευκαιρία να περιοδεύσετε ανά την Ελλάδα, ανακαλύπτετε τώρα πως οι συγκεντρώσεις πρέπει να αποφεύγονται. Μήπως στέρησαν τα ακροατήρια; Μήπως κουράστηκαν οι μεταφερόμενοι χειροκροτητές; Ασφαλώς και είναι ορθό να τηρούνται κανόνες κατά τη διοργάνωση τέτοιων ανοιχτών συγκεντρώσεων και εμείς τους τηρούμε. Αν κατά βάθος με εγκαλείτε γιατί επισκέπτομαι διάφορες περιοχές της Ελλάδας, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι εγώ δεν έχω την άνεση χρόνου που έχετε οι αρχηγοί των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Ξέρετε, η Κυβέρνηση δεν σταματά να λειτουργεί. Ούτε είναι νοητό να σταματήσει να λειτουργεί κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Εμένα τα καθήκοντά μου μου επιβάλλουν να είμαι παρών σε πολλά μέτωπα. Και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Παραμονές των Ευρωεκλογών συμμετείχα στην Κορυφή της Κολωνίας. Στα τέλη Μαρτίου θα συμμετάσχω στην Κορυφή της Λισσαβώνας. Μη μου πείτε λοιπόν ότι οι ανοιχτές εκδηλώσεις μας είναι εκείνες που θα δημιουργήσουν προβλήματα στον πολίτη. Η πρότασή σας να σεβαστούμε τον πολίτη αποφεύγοντας τις συγκεντρώσεις είναι φανερά άνευ αντικειμένου και γίνεται απλώς και μόνον για τη δημιουργία εντυπώσεων.

Μας λέτε

να προχωρήσουμε σε διάλογο με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών αρχηγών με ίσους όρους. Ο διάλογος αποτελεί ουσιαστικό συστατικό της δημοκρατίας. Είναι η πεμπτουσία της. Κι εμείς αυτή την αξία, του διαλόγου, τη σεβόμαστε πάντοτε.

Ποιος διάλογος όμως; Ο διάλογος για τα προγράμματα που περιλαμβάνουν γνήσιες προτάσεις λύσης των προβλημάτων.

Όχι επικοινωνιακά τεχνάσματα. Όχι αντιπαραθέσεις χωρίς περιεχόμενο και κοκορομαχίες. Η δημοκρατική κοινωνία δεν είναι νοητό να μετατραπεί, με δική μας μάλιστα ευθύνη, σε κοινωνία του θεάματος. Ο διάλογος πρέπει να έχει ευπρέπεια, να είναι διαφωτιστικός, να είναι αποτελεσματικός. Οι ρυθμίσεις στις οποίες κατέληξε η Διακομματική Επιτροπή καλύπτουν την ανάγκη για ενημέρωση των πολιτών και από τους πολιτικούς αρχηγούς και από τα στελέχη των κομμάτων μέσω των ΜΜΕ. Πιστεύουμε ότι ο τρόπος με τον οποίο έγινε ο διάλογος στην τηλεόραση το 1996 ήταν σωστός και, όπως έχουμε ήδη πει, αυτός θα πρέπει να ακολουθηθεί και τώρα. Και απορώ πως εκείνο που δέχθηκε προς τιμήν του ο κ. Έμπερτ, δεν το δέχεστε σήμερα εσείς.

Μας λέτε

να υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος των προεκλογικών δαπανών. Εμείς πρώτοι επιθυμούμε τον ουσιαστικό έλεγχο όχι μόνο των προεκλογικών δαπανών, αλλά του συνόλου των δαπανών των πολιτικών κομμάτων. Άλλωστε, η απόφασή μας για την οικονομική ενίσχυση των κομμάτων από τον κρατικό προϋπολογισμό είχε έναν και μόνο στόχο: να καταστήσει τα κόμματα αυτόνομους θεσμούς με αυτόρκεια, χωρίς εξαρτήσεις. Η επίτευξη, άλλωστε, αυτού του στόχου αποτελεί κρίσιμη παράμετρο για τη σχέση αξιοπιστίας των κομμάτων με τους πολίτες. Στη Διακομματική Επιτροπή συμφωνήθηκαν όμως συγκεκριμένες ρυθμίσεις για τις προεκλογικές δαπάνες. Θεωρώ ότι αποδέχεστε τις συμφωνημένες αυτές ρυθμίσεις.

Μας λέτε

να υπάρξει αγορά ραδιοτηλεοπτικού χρόνου από το Κράτος και κατανομή στα κόμματα για την προβολή των μηνυμάτων τους. Υπήρξε σχετική πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας, που συζητήθηκε στη Βουλή. Οι ίδιοι οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας είχαν αναγνωρίσει τις αδυναμίες της. Υπήρξε μια πρόταση πρόχειρη, ατεκμηρίωτη, υποκριτική. Σκεφτείτε ότι, ενώ μιλούσε για αγορά χρόνου δίωρης διάρκειας κάθε μέρα από κάθε ραδιοφωνικό και τηλεοπτικό σταθμό, και αγνόησε το τεράστιο κόστος, που θα ξεπερνούσε τα 100 δις δρχ. Θυμηθείτε ότι περίπου 5 δις δρχ. είναι το σύνολο της επιχορήγησης που δίνεται στα κόμματα εν όψει των εκλογών!

Μας λέτε

να υπάρξει άμεση συμμόρφωση της κρατικής τηλεόρασης στην συνταγματική επιταγή για μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων με αμεροληψία και με ίσους όρους. Και καλείτε ως ελεγχτικό μηχανισμός το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης. Είναι γνωστή και μόνιμη η μέθοδος αυτή της συκοφάντησης της κρατικής τηλεόρασης. Όμως, σε αντίθεση με την εποχή όπου ο αείμνηστος Κων/νος Καραμανλής έλεγε ότι: “στην τηλεόραση προβάλλεται μόνο η κυβέρνηση γιατί η κυβέρνηση μόνο παράγει έργο”, η ΕΡΤ σήμερα λειτουργεί ως δημόσιος φορέας με συγκεκριμένη κοινωνική αποστολή. Δεν είναι ούτε κομματικό όργανο, ούτε διακομματικό. Οι δημοσιογράφοι δεν είναι υπάλληλοι των πολιτικών κομμάτων. Το δημοσιογραφικό κριτήριο, η επικαιρότητα και η δημοσιογραφική δεοντολογία καθορίζουν και πρέπει να καθορίζουν τις επιλογές τους. Αν έχετε οποιοδήποτε συγκεκριμένο πρόβλημα με την ΕΡΤ οφείλετε, αντίστοιχα συγκεκριμένα να το αναφέρετε. Όσο για το ΕΡΣ, είναι ανεξάρτητη αρχή δεν είναι διακομματική επιτροπή, ούτε διαιτητής μικροκομματικών επιδιώξεων. Να σας θυμήσω την αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας στην έκθεση του ΕΣΡ για τις Ευρωεκλογές;

(Έχει κείμενο)

Κυρίες και κύριοι,

Τα σύγχρονα πολιτικά κόμματα δεν είναι προσωποπαγή, είναι αναγνωρισμένοι πολιτικοί θεσμοί, με καταστατικό και όργανα και με προγράμματα. Πρέπει όμως τα ίδια τα πολιτικά κόμματα να περιφρουρούν την αυτονομία της πολιτικής και το δικό τους συνταγματικό ρόλο. Ιδιαίτερα σήμερα που αναπτύσσονται ιδιωτικά κέντρα εξουσίας και επιρροής και επιδιώκουν να επεκταθούν σε βάρος τους ζωτικού χώρου της πολιτικής.

Η καλύτερη απάντηση σε τέτοια φαινόμενα είναι η θέσπιση κανόνων και η αποτελεσματική λειτουργία των κομμάτων για την ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων που απασχολούν τους πολίτες και τη χώρα. Ο εύκολος δρόμος της αοριστολογίας, της διαρκούς μεμψιμοιρίας, είναι αδιέξοδος. Λυπάμαι που σ' αυτόν καταφύγατε και πάλι.